

jeg har Ret, at dette Lovforslag allerede kan have haft Indflydelse paa Værdien af de Ejendomme, om hvilke der handles. Forslaget vil jo nemlig umuliggøre de Planer, som have ligget til Grund for disse ikke smaa Ejendomshandeler. Jeg tror derfor, at det her drejer sig om saa store materielle Interesser, at de virkelig bør paaagtes, selv om de kunne komme i Konflikt med den i og for sig gode Sag, der ved denne Lejlighed ligger for.

Den Udvej, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) antydede, vil ikke kunne lade sig anvende, netop fordi de planlagte Foretagender, jeg her har nævnt, ikke ville kunne trives, medmindre de ogsaa faa Ret til Udskænkning af spirituose Drikke, det vil sige til almindelig Restaurationsvirksomhed.

Det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (Nordby) spurgte mig, om jeg kunde anvise en anden Udvej end den her foreslaaede. Det er jo i og for sig lidt meget at forlange, at jeg allerede nu, faa Dage efter at dette Lovforslag er kommet frem, skal have et Forslag færdigt; men jeg tror i øvrigt, at der er en anden Udvej, og jeg vil saa gerne hjælpe de Herrer til at opnaa deres Hensigt, der jo ganske sikkert er den at forhindre Folk i paa Gæstgiverborgerskab at drive Værtshushold. Deri er jeg ganske enig, og jeg vil, som sagt, gøre alt, hvad jeg kan, for at hjælpe med dertil. Der maa kunne skabes Lovbestemmelser, der uden faktisk at forbyde Oprettelse af ny Gæstgiverier gøre det muligt for de paagældende Myndigheder at skride ind, naar Hensigten kun er at drive Værtshushold; saadanne Bestemmelser maa man kunne naa til, og jeg er ganske overbevist om, at et Udvalg i denne Henseende vil være heldigere, end Kommissionen har været med dette Lovforslag. Som sagt, naar det bliver lavet ganske om, tror jeg, at det kan blive godt.

Pagh: Paa de forskellige Bemærkninger, der ere henvendte til mig i Anledning af de Udtalelser, hvormed jeg indledede denne Debat, kunde det være fristende for mig at give Tilsvar, men jeg skal dog ikke gøre det for ikke at forlænge Forhandlingen og ogsaa af den Grund, at jeg let vilde komme ind paa Spørgsmaalet om Beværternæringens Ordning i det hele, hvad der jo egentlig ikke ligger for i Øjeblikket. Men naar der her er udtalt en Frygt for, at dette Lovforslag skulde blive syttet, saa vil jeg dertil sige, at dersom Forslaget i sig selv er godt, forstaar jeg

ikke, hvorfor de, der ønske det fremmet, nære nogen Frygt. Er det godt, vil det selvfølgelig blive fremmet, men dersom det ikke er godt, dersom det ved nærmere Overvejelse befindes at lide af store Mangler, bør det dog virkelig ikke fremmes, formentlig heller ikke efter de Herrers egen Anskuelse. Naar jeg før ytrede, at jeg kunde have ønsket, at Kommunalbestyrelserne vare blevne hørte angaaende denne Sag, var det, fordi jeg fandt, at et saadant Skridt vilde have været i sin Orden; men paa den anden Side skal jeg ikke fastholde Kravet om, at der sker en Henvendelse til Byraadene, inden Sagen skrider videre frem. For mig er det kun om at gøre, at den bliver gjort til Genstand for Overvejelse i et Udvalg; det bliver saa Udvalgets Sag at bestemme, hvilke Oplysninger det eventuelt vil indhente og overhovedet, hvad det vil foretage sig. Jeg skal altsaa paa ny anbefale, at denne Sag underkastes en grundig Overvejelse. At det kan tiltrænges, synes jeg maa fremgaa af, at der under denne Forhandling er fremsat en Mængde divergerende Anskuelser, saa at man ingenlunde kan sige, at Spørgsmaalet er saa klart og grundigt belyst, at det kan afgøres uden Udvalg. Jeg vil ogsaa pege paa det ret besynderlige i, at det Spørgsmaal, som dette Lovforslag stærkt tangerer, nemlig Spørgsmaalet om Beværternæringens Ordning i det hele, efter tidligere at have været Genstand for Forhandling i 10 eller 15 Aar, og efter senest at have ligget i en Kommission i 3 Aar, nu forlanges afgjort her i Rigsdagen i Samlingens 11te eller 12te Time. Det finder jeg ikke rigtigt.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Som jeg fremhævede ved Forelæggelsen af Lovforslaget, er det fremkommet paa Initiativ af Ædruelighedskommissionen, og jeg har sluttet mig til det, fordi det sikrer Lovgivningsmagtens Frihed til i sin Tid at træffe en Ordning, der kan forhindre den uheldige Udvikling, vi nu ere inde paa. Jeg tror, at denne Udvikling vil kunne faa meget skadelige Følger i Fremtiden. Der er af forskellige ærede Medlemmer udtalt mere principielle Anskuelser, om hvilken Ordning der formentlig bør foretrækkes, naar man kommer til at lovgive paa dette Omraade. Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa disse Udtalelser. Det er jo ikke det foreliggende Lovforslags Hensigt at foregribe nogen som helst Ordning, som man til sin Tid maatte ønske at træffe, og der skal heller ikke i